

OHLÁŠKY!!!

- V neděli **23. 3.** bude od 16:00 v dýšinském kostele postní koncert barokních mistrů, na kterém vystoupí soubor Kudrnatá kapusta.
- V úterý **25. 3.** je **slavnost**

Zvěstování Páně. Mše sv. V Dýšině bude z důvodu duchovní obnovy v Domažlicích už **ve 13:30.** Setkání nad biblí nebude.

- Ve čtvrtek **27. 3.** bude v 18:30 na dýšinské faře **schůzka těch, kdo by se chtěli zapojit do organizace Nocí kostelů,** která letos bude 23. 5.
- V pátek **28. 3.** odjíždíme **s mládeží farnosti na víkend do Jáchymova.** Z tohoto důvodu nebude v pátek **28. 3.** setkání dětí, adorace, mše sv. ani setkání mládeže a v sobotu **29. 3.** nebude mše sv. Sraz pro mládež bude v pátek v 16:00 před farou, s sebou spacák, pláštěnku, dobré boty, přezůvky.
- V úterý **1. 4.** bude na dýšinské faře od 18:30 **kurz Beta** – pokračování kurzů Alfa pro hledající a nevěřící. Přijít mohou ale všichni, kdo si chtějí obnovit své vědomosti o křesťanství. Prohází v úterý jednou za dva týdny.
- **Od středy 2. 4. do pátku 4. 4.** nebude z důvodu dovolené kněze mše sv., náboženství ani jiné aktivity farnosti.
- V sobotu **5. 4.** bude od 18:30 na faře – jako každou první sobotu v měsíci – **setkání těch, kdo čtou Katechizmus katolické církve.**

▪ V neděli **6. 4.** bude **odpolední postní duchovní obnova farnosti.** Povede ji P. Robert Bergman, spirituál Církevního gymnázia v Plzni. Po mši sv. v Dýšině je možno přijít na faru na oběd v podobě párků a chleba, duchovní obnova začne ve 13:30, skončí v 17:30. Při ní bude možno přistoupit ke zpovědi.

- V termínu **8. – 11. 5.** se můžete přidat **k dovolené rodin s dětmi v Jablonném v Podještědí.** Budeme bydlet v dominikánském klášteře, kde je pohřbena sv. Zdislava, patronka rodin, a podnikat výlety do krásné přírody v okolí.
- **Diecézní pout'** bude letos v sobotu 31. 5. v poutním místě v Německu blízko hranic Neukirchen bei Heiligen Blut (Nové Kostely u Svaté Krve). Z naší farnosti pojedeme autobusem
- **Tábor farnosti pro děti** bude letos v termínu **20. – 26. 7.** v Jesenicích.

ODPOLEDNÍ POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI

s P. Robertem Bergmanem
neděle 6. 4. 2014
od 13:30
na dýšinské faře
předtím na faře
oběd: párky s chlebem

kontakt: P. Pavel Petrašovský, tel.: 737 814 525, boyda@centrum.cz
www.farnostdysina.cz

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

DÝŠINA:

pondělí

- 18:00 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 – možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání nad biblí – fara

(25.3. mše sv. ve 13:30, setkání nad biblí není)

středa

- 17:30 – mše sv.

(2. 4. mše sv. nebude)

čtvrtek

- 17:30 – mše sv.

(3. 4. mše sv. nebude)

pátek

- 16:00 – setkání dětí – fara
- 17:15 – adorace, možnost zpovědi
- 18:00 – mše sv.
- 19:00 – setkání mládeže – fara

(28.3. a 4.4. vše odpadá)

sobota

- 17:30 – mše sv.

(29.3. mše sv. nebude)

neděle

- 11:00 – zpovídání – kostel (kromě 1.a3. neděle v měsíci)
- 11:30 – mše sv.
- kafe po mši – fara
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv: 9:15 – kaple na návsi
- po ní: 1. neděle v měsíci: setkání nad biblí, 3. neděle: povídání u buchty

T E R N 175

zpravodaj
Římskokatolické farnosti Dýšina
23. 3. 2014 – 3. neděle v postní

Stop fanatizmu

Ráno předtím, než pan biskup požehnal keramickou křížovou cestu v ulicích Dýšiny, se na osmém zastavení u viaduktu u Nové Huti objevil přilepený karton se slovy „stop fanatizmu“. Pod ním byla keramická kachle s výjevem plačících jeruzalémských žen rozbitá. Někdo hodil kámen, dal si práci s vyvedením nápisu a stálo mu zato si k tomu s sebou z domova přinést lepidlo.

Má první reakce byla lítost, že ani po pěti letech působení v Dýšině se nevyhnu tomu, aby mě někdo označil za náboženského fanatika. A že je tohle označení přiklepnuto vlastně šmahem celé farnosti, která rozhodně nežije životem do sebe uzavřeného ghetta starajícího se maximálně o umístění svíček v kostele, ale má co nabídnout i veřejnosti. Jak to, že po všech těch Nocích kostelů, koncertech, přednáškách, divadlech a keramických dílnách na faře otevřených pro celou obec nás může někdo nazvat fanatiky?

Navíc: copak není fanatickým jednáním spíš vyjádřit nesouhlas s křížovou cestou tím, že se rozbije? Fanatik kritizuje fanatizmus. Není moc rozumné vyjádřit odpor proti trestu smrti tím, že budu popravovat jeho zastánce.

Na druhou stranu opravdu nevím, jestli je to problém jednoho nevyzrálého člověka, který má ve zvyku vyjadřovat své názory házením kamenů a rozbíjením věcí kolem sebe, nebo jestli s myšlenkou křížové cesty po Dýšině nesouhlasí podstatná část obyvatel obce, kteří si to kultivovaněji nechávají pro sebe. Jsou lidé, kteří nechodí do kostela, rádi, že se v ulicích objevilo něco hezkého, co má nějakou ideu, nebo ne? Vnímají zastavení – byť jsou umístěna na soukromých pozemcích – jako zkrášlení veřejného prostoru, nebo jako násilné vnucování víry? Ano, do realizace křížové cesty se zapojilo i několik nevěřících lidí, kteří přišli na faru vyrábět keramické štíty s názvy zastavení a pak si na svých domech hrdě umístili jednu z kachlí, ale není to jen malá menšina lidí sympatizujících s farností, zatímco většina je nás ochotna strpět jen tehdy, když cokoliv z aktivit farnosti nebude opouštět zdi kostela a fary?

Opravdu bych byl nerad, kdyby křížová cesta měla vysílat signál, že vnucujeme svou víru lidem, kteří o to nestojí. Měl jsem pocit, že i nevěřící člověk může být rád, že v jeho obci na rozcestí na Červený Hrádek a u schodů na hřbitov stojí křížek, že má Dýšina kostel, že je v lese u Nové Huti pověšen obrazek Panny Marie a že v ulicích Dýšiny jsou kachle se zastaveními křížové cesty. Měl jsem pocit, že Boží muka u cesty jsou kultivací krajiny, prvkem, který do našeho prostředí nějak patří a který dělá prostředí kolem nás krásnější a že podobně bude vnímána i nová křížová cesta.

Možná jsme měli více pracovat a tom, jak s celou záležitostí veřejnost seznámit a jak ji k tomu přizvat. Každopádně však celý tento incident může být pro nás malým připomenutím toho, jak velmi je potřebné, aby se farnost nestarala jen o své záležitosti, ale ukazovala veřejnosti, že je tady i pro ni, že velký poklad evangelia a křesťanské kultury má co nabídnout i těm, kdo s námi nejsou pod jednou střešou při nedělní mši svaté.

P. Pavel Petrašovský

Duchovní obnova na Lomci – 7. – 9. 3. 2014

Pátek večer. Členové dýšinské farnosti a plzeňští studenti se postupně dostávají na tohle malé velké poutní místo, v 19.00 pak skoro v kompletním počtu začínáme naše lomecké pobývání slavením mše sv. v kapli šedých sester. Jako kdyby jejich vlídné přijetí naší nadpočetné skupiny (25) bylo málo, nabídnou nám sestry pro příležitost jídla svou vlastní jídelnu, kam noha hosta běžně nevkróčí.

Vstupujeme nejdřív snad s ostychem, nicméně prohlédneme si fotky všech matek představených tohoto řádu a za chvíli v jídelně poměrně zdomácníme. To sestry nesou s trpělivostí a vědomím, že v neděli už budeme pryč. Sestra Mlada se zase tak krásně směje.

Pak tedy úvodní promluva – a že to bude osobnost sv. Jana od Kříže a jeho poezie, co nás budou celou obnovou provázet. Sobotní ráno a adorace, někteří účastníci snad mírně rozespalí, odnášející si aspoň o to silnější vědomí, že pokud na nich bude na Lomci něco obnoveno, nebude to z jejich možností. Nepozorní v modlitbě taky vidí, jak pěkně barevná mají v kapli okna, a jejich vědomí se chytá aspoň krásy tónů, co zní v písních.

Během dne vyslechneme tři promluvy, po nichž vždy následuje prostor pro ticho a modlitbu (od snídaně se snažíme držet silentium), někteří tento čas rádi stráví venku, protože na Lomec s námi přijelo i jaro. S křehkým tématem duchovní obnovy se jistě musel každý popasovat velmi individuálně, pro mě osobně byla poezie sv. Jana od Kříže dobrým a osvěžujícím průvodcem, co ukázal mnoho nového. Poezie kněze a mystika, který ve své tvorbě neskryl svou něžnou touhu po Bohu (v jehož obdobnou odpověď doufal) a který zároveň dobře znal temnou víru a její noci. Ty paradoxy.

V sobotu nás pak kromě modlitby křížové cesty a mše sv. nemine ani „konference“, kde je možné se o své objevy a připomínky podělit. Po nedělní adoraci se odebereme na mši sv. do poutního kostela s centrální dispozicí oltáře uprostřed Božího lidu, což je půvabné a vybízí to k představě, že právě tudy prochází osa, kolem níž se země točí. Lahodný oběd je následován už tradiční modlitbou růžence, po které se s díky rozloučíme se sestrami a odjíždíme zpět domů do svých životních příběhů, teď třeba už zase o trochu jiných.

Setkání dětí na faře, posvícení a žehnání křížové cesty

Minulou sobotu (15. 3. 2014) se na faře odehrály tak trochu dvě akce v jednom, tedy setkání dětí pozvolna přecházelo v posvícenské vyrábění loučí, po kterém následovala i mše otce biskupa a vše vyvrcholilo svěcením nové krásné keramické křížové cesty po cestách Dýšiny.

Setkání dětí bylo postní asi tak trochu účastí dětí – dorazily pouze děti Juliany (která připravovala program) a moji kmotřenci z Plzně (já jsem připravovala zase oběd). (pokračování na předposlední straně)

(pokračování ze str. 2) A ještě dorazil Dominik Hahn, ten se ale dlouho neohřál. No což, o to jsme měly více květníků na zdobení a děti s vervou pomalovávaly a zdobily průměrně 3 květníky na jednoho. Některé výtvořily byly opravdu hodny nějaké výstavy.

Postní doba se dále projevila v tom, že jsem do tradiční červené omáčky propašovala značnou část sójového masa, na což nikdo nepřišel, tak to prozrazuji až teď. Jinak jsme si pochutnávali i na bábovce babičky Parčiové a muffinech Juliány, na něž jsme si zapomněly vzít recept.

Nálada byla zpočátku trochu poznamenaná i nepříjemnou událostí, kdy nějaký hloupý ničemník rozbil jedno keramické zastavení právě instalované křížové cesty a zanechal po svém činu trapnou cedulku „stop fanatismu“. Také se pan farář po cestě z nádraží naboural ale bez ztráty na zdraví přišel „pouze“ o své krásné auto.

Poté se k naší společnosti připojila i milá Jana z knihkupectví u františkánů (která právě pobývala na faře) a děti ji s radostí využívaly k různým hrátkám, navštěvování oveček nebo nekonečnému houpání na místních houpačkách. Také na oběd se přidala maminka pana faráře a chtěla konkurovat výrobou své vlastní červené omáčky s těstovinami, ale to se jí nepodařilo. Odpoledne děti s Julianou nejdříve nastříkaly lakem ozdobené květníky a pak jsme je všechny oseli jarním osením, asi to byl oves, že?

A to už se blížila doba výroby loučí. Na zahradě se začali shromažďovat lidé. Rychle jsme ještě řešili totálně pročurané kalhoty jednoho z dětí. Nejdříve byl plán je vyměnit s jiným dítětem, které právě odjíždělo domů, ale i to své kalhoty stačilo před odjezdem úplně počurat, tak už nás zachránila pouze jedna dýšinská matka, která suché a krásné kalhoty donesla z domova. Výroba loučí se líbila všem, pruhy plátna se namáčely do vosku a obalovaly se jimi bambusové pruty. Vše připravovali Brůčkoví. Tato činnost byla vysoce terapeutická, hlavně při trhání pruhů plátna si člověk mohl zakřičet třeba „Já tě snad roztrhnu!“

Po mši – asi ve 20.00 se vyšlo na křížovou cestu v čele s otcem biskupem a panem farářem. Malý Ládík poznamenal, že takové krásné louče neměly ani v děčáku (a to už musí být!). Cesta s jednotlivými čtrnácti zastaveními trvala asi dvě hodiny a byla krásná. Jednotlivá zastavení jsou připevněna na důmyslně vyrobených stojácích se stříškami a pod nimi jsou dokonce keramické šipky vysvětlující další směr cesty. Celé dlouhé procesí bylo dojemné a i když děti při cestě skotačily s loučemi, nic to neubralo na důstojnosti celé akce. Také se osvědčili někteří nosiči těch dětí, které se cestou znavily nebo dokonce ztratily jako Eliška celou podrážkou od boty. Díky za krásný nápad a počín takovou krásnou cestu vyrobit – hlavně panu farářovi, Brůčkovým, Klimešovým a asi dalším, o kterých nevím. Nakonec si neodpusťím poznamenat, že nás v noci domů do Zruče vezl sám otec biskup, a to i s našimi výrobky, kastroly s jídlem apod. Hezké zakončení!

Nějak jsem toho napsala víc, ale on to pan farář nějak proškrtá.

Manina Mentlová

Pro děti: Samaritánka u studny

Malíř nakreslil k dnešnímu evangeliu dva obrázky. Každý z nich je trochu jiný. Najdeš mezi obrázky deset rozdílů?

Přijede biskup na vizitaci a ptá se faráře, jak se mu daří.
„Pane biskupe, předloni nám vyhořela fara, vloni byla povodeň a zatopila kostel a letos jste přišel Vy.“

◆◆◆

Příběhne sestra za matkou představenou a křičí: „Matko představená, matko představená v klášteře je muž!“ „Jak jste to zjistila milá dceró?“ „Protože na záchodě je zdvižené prkýnko!“

12. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ NA KŘÍŽI UMÍRÁ

Láska je nenáviděna. Život je mrtev. Bůh zemřel. Pane Ježíši, musíš být bláznivě zamilovaný, když děláš takové paradoxní věci. Jak je možné, že kvůli mně?

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

13. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ JE SŇAT Z KŘÍŽE

Ježíšovo tělo snímají z kříže a kladou na klín Matky. Maria, která jsi chovala svého mrtvého Syna, vezmi i mě, mrtvého, do svého náručí.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi

14. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ JE ULOŽEN DO HROBU

Hrob je zapečetěn, příběh dopovězen, zlo zvítězilo. Vítězí dodnes, i nade mnou. Pane Ježíši, dej, prosím, ať to není konec tvého i mého příběhu. Kéž bys vstal z mrtvých a spolu se sebou vzkřísil i mne!

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

Pro své slavné svaté rány ať nás chrání a zachrání Kristus Pán Ukřižovaný!

1. zastavení: zeď fary → odtud na náves, vlevo **2. zastavení** u statku U Hrochů → odtud směr na Chrást, na rohu se Školní ul. **3. zastavení** → pokračujte Školní ulicí, pak první ulicí vlevo (Slunečná), na konci odbočte vpravo do Třešňové ul., zde vlevo **4. zastavení** → pokračujte Třešňovou ul., na konci odbočte vpravo do ul. Na Vyhlídce – vpravo **5. zastavení** → pokračujte dolů na konec ul. Na Vyhlídce a zabočte vlevo do Školní ul. – zde vpravo **6. zastavení** → poslední dům vpravo na konci Školní ul. **7. zastavení** → ze Školní ul. vpravo cestičkou podél trati k viaduktu – **8. zastavení** → vpravo po silnici směrem od viaduktu ulicí Přátelství, zabočte druhou ulicí vpravo do ul. U Slévárny, u posledního domu vpravo – **9. zastavení** → zabočte vpravo cestičkou za zahradami, pak vpravo Horomyslickou ul. zpět do ul. Přátelství, naproti je pastelkový plot – **10. zastavení** → pokračujte vlevo ulicí Přátelství, za památnou lípou vlevo na dřevěném plotě – **11. zastavení** → přejděte ul. Přátelství, o kousek dál vpravo – **12. zastavení** → cestičkou vlevo klikatící se mezi zahradami do Kostelní ul., zde kousek pokračujte rovně do ul. U Vodojemu, vlevo **13. zastavení** → vraťte se do Kostelní ul., vlevo pokračujte ke kostelu, na křížovatce s ul. V. Brožíka se dejte vlevo, na zadním schodišti na hřbitov – **14. zastavení**

Keramická křížová cesta v ulicích Dýšiny

Úvod:

Pane Ježíši, předtím, než jsi řekl: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe a následuje mne,“ už jsi zapřel sám sebe, vzal na sebe náš kříž a následoval ji nás. Stal ses nám podobným v našich křížích, pádech, bolestech a smrti, abychom ti mohli být podobni ve tvém vzkříšení. Z nás sis vzal smrt, ze sebe jsi nám dal život. Prosíme tě, ať se příběh tvé křížové cesty protne s příběhy našich křížových cest. Ty žiješ a vládneš na věky věků. Amen.

1. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ JE SOUZEN PILÁTEM

Pilát si myje ruce nad odsouzením Krista. Jeho záležitost to není, nechá jen běžet události tak, jak to chce dav. Nad čím vším si myjeme ruce my? Zlo kolem není moje záležitost. Problémy mého souseda nejsou moje záležitost.

Matky s dětmi, které nemají na nájem, není moje záležitost. Zničená příroda není moje záležitost.

Pane Ježíši, smiluj se nad námi, lidmi zasazenými v tomto světě, který jsi nám světil do rukou.

*Ukřižovaný Ježíši
Smiluj se nad námi*

2. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ PŘIJÍMÁ KŘÍŽ

V mnohém jsem také odsouzen a nemohu jinak. Mám některé vlastnosti, které bych si nepřál, nesu si břemeno nemoci, které jsem si neobjednal, se svými předky jsem spojen geny, díky nimž mi mnohé jde a mnohé nejde, jsem zasazen do

prostředí, které bych si vybral jinak.

Pane Ježíši, kříž na tebe nebyl jen vložen, přijal jsi ho. Dej prosím stejnou milost i mně.

*Ukřižovaný Ježíši,
smiluj se nad námi.*

3. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM POPORVÉ

O Ježíši křesťané vyznávají, že je pravý Bůh a pravý člověk. Ale že by Boží místo bylo v prachu cesty? Že by Boží místo bylo ve špině mého srdce, v chlívu lidských zmatků a slabostí, v prachu lidských trosků na okraji společnosti?

Pane Ježíši, děkuji ti, že ses ponížil do prachu cesty. Pane Ježíši, kříž na tebe nebyl jen vložen, přijal jsi ho. Dej prosím stejnou milost i mně.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

4. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ POTKÁVÁ SVOU MATKU

Matka potkává svého syna vedeného na smrt. Jeho bolest je i její bolestí, jeho rány jsou i jejími ranami. Mateřský vztah s Ježíšem je pro ni teď zdrojem bolesti a tmy v srdci. Nehledá radost a útěchu, ale svého Syna.

Pane Ježíši, prosím, ať se můj vztah k tobě podobá vztahu tvé Matky. Kéž ti patřím, ať to stojí, co to stojí.

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi.

6. ZASTAVENÍ VERONIKA PODÁVÁ JEŽÍŠI ROUŠKU

Veronika podala Ježíši roušku na otření krve a potu a on prý do ní otiskl svou tvář. Pane Ježíši, kéž bys svou tvář otiskl i do mého srdce!

*Ukřižovaný Ježíši,
smiluj se nad námi!*

8. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ POTKÁVÁ PLAČÍCÍ ŽENY

Ježíš napomíná plačící ženy: Neplačte nade mnou, nad sebou plačte a nad svými dětmi. Pane Ježíši, dej mi dar pláče ne nad tebou, ale nad sebou. Ať v příběhu tvého kříže hledám sebe. Ať se ptám, za koho jsi byl

bičován, za koho jsi nesl kříž, za koho sis nechal probodnout ruce, nohy a bok, za koho jsi zemřel. Jsem to já, Pane?

Ukřižovaný Ježíši, smiluj se nad námi!

10. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ JE ZBAVEN ŠATU

Ježíš je vyslečen ze svých šatů. Na kříži mu už nesmí zbýt nic.

Pane Ježíši, vysleč mě z mých falešných jstot a berliček, z mých bůžků a model, ze všeho, co se dere na Boží místo v mém srdci.

*Ukřižovaný Ježíši,
smiluj se nad námi!*

5. ZASTAVENÍ ŠIMON POMÁHÁ NÉST KŘÍŽ

Šimon z Kyrény nese s Ježíšem kříž. Oba se jednou rukou chápou kříže, druhou se drží toho druhého. Pomáhá Šimon nést Kříž Ježíši, nebo Ježíš Šimonovi?

Pane Ježíši, prosím, dej mi moudrost a

odvahu uchopit svůj kříž jen jednou rukou, abych tu druhou měl volnou k obejmutí tebe. Dej, ať tě s překvapením najdu vedle sebe jako toho, kdo se mnou nese kříž.

*Ukřižovaný Ježíši,
smiluj se nad námi.*

7. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM PODRUHÉ

Ježíš upadl podruhé. Padající Bůh. Slabý Bůh. Pane Ježíši, nečekáš na mou dokonalost, jsi mi podobný už v mé slabosti.

Řekl jsi: Budte dokonalí, jako je dokonalý váš

Otec v nebi.

Zveš k dokonalosti.

Ale jsi nám podobný už mnohem dřív.

*Ukřižovaný Ježíši,
smiluj se nad námi.*

9. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ PADÁ POD KŘÍŽEM POTŘETÍ

Ježíš padá potřetí. Už nemá smysl vstávat, cokoliv ho potká, už může být jen horší. Před ním je jen Golgota a kříž. Pane Ježíši, dej mi svou naději – ne v to, že to všechno dopadne dobře, ale v to, že

to Otec má ve svých rukou, ať to dopadne jakkoliv. Dej mi uprostřed mých beznadějí vstát spolu s tebou.

*Ukřižovaný Ježíši,
smiluj se nad námi.*

11. ZASTAVENÍ JEŽÍŠ JE PŘIBIT NA KŘÍŽ

Probodené ruce, probodené nohy, vztyčují kříž. Bože můj, proč jsi mě opustil? Pane Ježíši, dej, ať můj kříž, má zranění a můj pocit opuštěnosti jsou přítlučeny

z druhé strany tvého kříže. Ukaž mi, že jej sdílíš se mnou, i když tě nevidím.

*Ukřižovaný Ježíši,
smiluj se nad námi!*